

Bønnens magt

Jakob kap. 5, 16: En retfærdigs bøn formår meget, stærk som den er.

En mands bøn eller en kvindes bøn er nok. Lad os blive bedre til at gøre brug af bønnens magt.

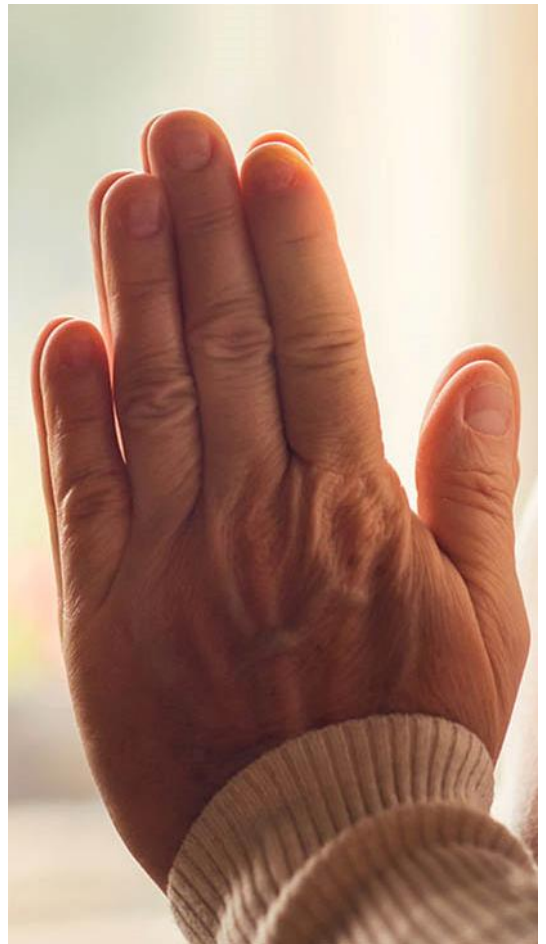
Herunder 4 eksempler på bibelske personer der kendte bønnens muligheder.

Elias

Profeten Elias stod engang over for 450 Ba'alsprofeter, som udfordrede ham på Karmels bjerg. Elias bad en kort bøn 1. Kongebog kap. 18, 36-37: Gud, lad det i dag blive klart for enhver, at du er Israels Gud, og at jeg som din tjener har gjort det her på din befaling! Herre, hør min bøn! Svar mig, så dette folk kan forstå, at du er deres Gud, og at du ønsker at føre dem tilbage til dig! Gud svarede Elias ved at lade ild falde fra himlen og ned på alteret og antænde det.

Der står i øvrigt om Elias: "Elias. Han var ligesom os, et ganske almindeligt menneske, men han bad inderligt om, at det ikke måtte regne, og der faldt ingen regn i tre og et halvt år i hele landet. Så bad han om, at det igen måtte regne, og det begyndte at øse ned".

Jakob 5,17 -18. I sandhed: En mands bøn var nok.

Jabes

Jabes er en ikke så kendt bibelsk skikkelse, som fik bedt en lille bøn med en stor rækkevidde. Bønnen lød: "Gid du vil velsigne mig og gøre mit område stort, gid din hånd må være med mig, og du vil fri mig fra ulykke, så jeg ikke lider smerte". Og Gud gjorde, hvad han bad om. 1. Krøn. 4,10. En kort og præcis bøn, som Gud hørte og indfrie alle bønneønskerne.

Ezekias

Endnu et eksempel er kong Ezekias, som bad om beskyttelse af Jerusalem, der var omringet af en hær på 185.000 mænd. Han bad: "Bøj dig ned, Herre, og lyt til min bøn! Herre, du er vores Gud, frels os fra assyrerkongens magt. Så vil alle jordens folk kunne se, at du er den eneste sande Gud"! Esajas kap. 37, 17- og 20. Gud hørte bønnen og sendte blot én engel af sted. En engel var nok. Hele hæren på 185.000 soldater lå næste dag døde.

Daniel

For profeten Daniel var bønnen en livsstil. Han bad i løvekulen. Han bad for sine venner i den gloende ovn, og han bad for sit land. I Daniel kap. 9 står Daniels berømte bøn, hvor han tager sit lands vantrø og synd ind over sig. Efter at have bekendt egne og folkets synder, slutter han sit nødråb med ordene: "Hør vores bøn, Herre! Tilgiv os, Herre! Lyt til os, Herre, og grib ind for din egen æres skyld. Det er jo dit folk og din by, det gælder.« Og så står det så befriende at mens Daniel endnu bad, kom Gabriel, hastigt flyvende og sagde: "Gud sætter stor pris på dig! Så snart du begyndte at bede, blev jeg sendt af sted med en besked til dig".

Gud hører stadig bøn. En retfærdigs bøn har en mægtig virkende kraft, så gør rigelig brug deraf.